

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Einsidlense - Cod. Ettenheim-Münster 38

[S.l.], 1788

Die 14. Novemb. S. Andreae Avellini conf. semidup. Oratio

[urn:nbn:de:bsz:31-108133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-108133)

ac sedulâ summorum Pontificum curâ reparatam, novâ postmodum molitione restitutam Benedictus decimus tertius Pontifex Maximus Ordinis Prædicatorum die vigesima Aprilis anni Millesimi septingentesimi vigesimi sexti ritu solenni consecravit, eiûsque celebritatis memoriam hac die recolendam statuit.

Die 14. Novemb.

S. Andreae Avellini Conf. semidup.

Oratio.

Deus qui in corde beati Andreae Confessoris tui per arduum quotidie in Virtutibus proficiendi votum admirabiles ad te ascensiones disposuisti: concede nobis ipsius meritis et intercessione ita eiusdem gratiæ participes fieri; ut perfectiora semper

exequentes ad gloriæ tuæ fastigium feliciter perducamur. Per Dominum.

In I. Nocturno

Lectioes de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno

Lectio V.

Andreas Avellinus dictus antea Lancellottus apud Castrum novum Lucanie pagurnatus, inter ipsa infantiae primordia future Sanctitatis non obscura præbuit indicia. Adolescens ad litteras addiscendas paterna è domo egressus lubricam illius ætatis semitam inter bonarum artium studia ita pergit, ut Sapientiæ initium, quod est timor Domini ob oculos potissimum habere nunquam prætermiserit. Cum egregia^{=pro} inde formâ eximium castitatis studium coniunxit,

quo impudicas sæpè mulierum insidias elulit, interdum etiam apertam vim propulsavit. Clericali militiæ iam pridè adscriptus Neapolim se contulit, ut legalibus disciplinis vacaret: ibique Jurisprudentiæ lauream adeptus, atque interea ad Sacerdotalem dignitatem evectus, causarum patrocinia in foro duntaxat Ecclesiastico, proque privatis quibusdam personis iuxta sacrorum Canonum sanctiones agere cœpit.

Rx. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. *X.* Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. * Et dedit.

Lectio VI.

Verum cum aliquando inter causam agenda

leve ei mendacium excidisset, mox verò —
 fortuitâ sacrarum Scripturarum lectione
 in illa verba incidisset: Os, quod mentitur,
 occidit animam; tantò eius culpæ dolo-
 re, ac poenitentia correptus est, ut statim
 ab eiusmodi vitæ instituto sibi recedendū
 esse duxerit. Itaque abdicatis forensibus
 curis se totum divino cultui, sacrisque
 ministeriis mancipavit, cūque ecclesial-
 ticæ virtutis exemplis emereret, Sancti-
 monialium regimini tunc ~~existente~~^{ab} Archi-
 Episcopo Neapolitano præfectus fuit: quo
 in munere cū pravorum hominum odia
 subiisset, primo quidem intentâ^{te} sibi necis
 periculum declinavit, mox verò per sicca-
 rium tribus in facie acceptis vulnerib, in-
 iurice atrocitatem æquo animo pertulit.

Tunc perfectioris vitæ desiderio flagrans,
 ut inter Clericos Regulares adscriberetur,
 suppliciter postulavit, votique compos fac-
 tus, ob ingentem, quo æstuabat, crucis amo-
 rem, ut sibi Andreæ nomen imponeretur,
 precibus impetravit.

R. Amavit eum Dominus et ornavit
 eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad por-
 tas paradisi coronavit eum. V. Induit eum
 Dominus lorica[m] fidei, et ornavit eum. *
 Et ad portas.

Lectio VII.

^a
 curri-
 culu = **A**rcetioris itaque vitæ curriculum alacri stu-
 dio ingressus, in eas maximè virtutis exer-
 citationes incubuit, ad quas sese arduis-
 etiam emissis votis obstrinxit, altero scili-
 cet suæ ipsius voluntati iugiter obsistendi,

altero verò in viâ Christianæ perfectionis
 semper ulteriùs progrediendi. Regularis -
 disciplinæ cultor assiduus, et in ea promo-
 vendâ, cùm aliis præesset, studiosissimus
 fuit. Quidquid ab instituti sui Officii, et Re-
 gulæ præscripto supererat temporis, oratio-
 ni, et animarum salutis tribuebat. In Con-
 fessionibus excipiendis mira eius pietas,
 et prudentia enituit, vicos et oppida Nea-
 poli finitima Evangelicis ministeriis mag-
 no cum animarum lucro frequens lustrabat.
 Quam ardentem erga proximos Sancti vi-
 ri charitatem signis etiam Dominus il-
 lustravit: cùm enim intempestâ nocte ab
 auditâ ægri confessione domum rediret, ac
 pluviae ventorúmque vis prælucentē facem
 extinxisset, non solùm ipse cum sociis inter

effulissimos imbres nihil madefactus est, verum etiam inusitato splendore è suo corpore mirabiliter emicante, sociis inter densissimas tenebras iter monstravit.

Abstinentiâ, et patientia, nec non abiectio-
ne, atque odio sui summoperè præstitit. Necem fratris filio illatam imperturbato animo tulit, ac suos ab omni ulciscendi cupiditate compescuit, immò etiam pro interfecto-
ribus opem, et misericordiam Iudicum imploravit.

℞. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. ℥. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. * Quia te vidi.

Lectio VIII.

Pluribus in locis Clericorum Regularium
 Ordinem propagavit, eorúmque domicilia
 Mediolani et Placentiæ instituit; illius operā
 Sanctus Carolus Borromæus, et Paulus de Aretio
 Clericus^{= Regularis}=Cardinales, quibus erat acceptissimus,
 in pastoralis muneris curis adhibuerunt.
 Deiparam Virginem singulari amore et cul-
 tu prosequabatur. Angelorum colloquio per-
 frui meruit, quos, cum divinas laudes per-
 solveret, è regione concincentes se audisse
 testatus est. Denique post heroica virtutū
 exempla, prophetiæ quoque dono illustris, —
 quò et secreta cordium, et absentia, et fu-
 tura prospexit; annis gravis, et laboribus
 fractus, ad Aram celebraturus in verbis il-
 lis tertio repetitis: Introibo ad altare Dei,

repentino apoplexiæ morbo correptus est. Mox Sacramentis ritè munitus placidissime inter suos animam efflavit. Eius Corpus Neapoli in Ecclesiâ Sancti Pauli ad hæc usque tempora eo frequentissimo populi concursu colitur, quo fuit elatum. Illum denique insignibus in vitâ, et post mortem miraculis clarum Clemens Undecimus Pontifex maximus solemni ritu Sanctorum Cathalogo adscripsit.

R. Desiderium animæ eius tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. V. Vitam petiit à te, et tribuisti ei Domine. * Et voluntate. V. Gloria Patri. * Et voluntate.

In Ill. Noct:

Antiphona: Sint lumbi vestri.

Canticū. Beatus vir, qui in sapientia morabitur: *

Homilia in Evangelium: Sint lumbi vestri præcincti. Missa: Os iusti. De Comuni. Conf: non Pont: cum Oratione, propria.

Die 6. Novembris.

S. Leonardi ~~Abbas~~ Conf.

Lectio V.

*Leonardus sub Anastasio Imperatore claris, et magnæ apud Clodovæum Regem dignitatis, et auctoritatis ortus Parentibus, terrenâ Regis militiâ perquam honoratâ, amore coelestiû spre-
tâ in ipso adolescentiæ robore ad Spiritualis militiæ castra sub Beato Remigio stipendia fac-
turus confúgit, à quo cum primis didicit ope-
ribus misericordiæ nihil in hac vita pulchrius,
nihil suavius, nihil Deo, hominibusque gratius.*